

[H. C. Andersen.]

Lovforslagets § 5, den Paragraf, der omhandler Sterilisation, der har Interesse. Den Lovgivning, vi fik paa dette Omraade i 1929, var et meget forsigtigt Skridt. Nu har den højtærede Minister draget en bestemt Kategori af Mennesker uden for den bestaaende Lovgivning og gjort Skridtet videre og dristigere, selv om det endnu er meget forsigtigt. Hensigten er, som den højtærede Minister har udtalt, at hjælpe de aandsvage Mennesker til bedre og friere Kaar og at fri Samfundet for en urimelig Byrde i Fremtiden. Vejen finder jeg er den rigtige, og den vil sikkert efterhaanden blive fulgt i adskillige Lande.

Ifølge Lovforslaget skal der nedsættes et Nævn, bestaaende af en Dommer, en Socialpraktiker og en Læge, og dette Nævn skal være afgørende Myndighed i disse Sager. For at Indgreb kan foretages, kræves der fuldkommen Enighed i Nævnet. Jeg anser dette for at være rigtigt, og det er denne Bestemmelse, der gør, at man kan sige, at Lovforslaget endnu er meget forsigtigt affattet.

Lovforslaget kunde vel give Anledning til en lang Forhandling, men jeg skal afstaa fra at rejse en saadan. I det andet høje Ting var der saa godt som Enighed om Lovforslaget, og jeg anbefaler, at man ogsaa her stemmer for det.

Johs. Hansen: Som det blev sagt af den ærede sidste Taler (H. C. Andersen) er Lovforslaget næsten enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, og jeg tror, at det vil gaa paa samme Maade her i Tinget: at det vil lykkes at faa det gennemført enstemmigt eller omtrent enstemmigt.

Af Lovforslagets Paragraffer er det navnlig § 5 og enkelte af de følgende, for saa vidt de staa i Forbindelse med § 5, der har været Genstand for Debat. Jeg skal ikke søge at rejse nogen Debat her i Tinget, idet jeg anser det for ufornødent, navnlig fordi der, som sagt, er skabt Enighed om Lovforslaget i det andet høje Ting. Jeg tror, at der, hvis Lovforslaget bliver til Lov, vil blive skabt en Ordning, der er fuldt ud forsvarlig, baade samfundsmæssigt set og med Hensyn til de aandsvage selv. Jeg vil tillige tro, at den højtærede Minister har Ret, naar han siger, at efter Socialreformens Gennemførelse kan man i den Tid, der kommer, vente, at adskilligt flere end tidligere vil blive draget ind under Samfundets Aandsvageforsorg — det vil sikkert i stigende Grad gaa saaledes.

Jeg kan derfor ud fra de Hensyn, der

allerede er nævnt, Hensynet til den mildest mulige, den lempeligst mulige Behandling af de aandsvage, Hensynet til de økonomiske Byrder, som Samfundet vil faa ved Aandsvageforsorgen, og under Hensyn til den lempelige og forsigtige Maade, som Lovforslaget er skrevet paa, anbefale det til en velvillig Behandling og til hurtig Gennemførelse i uændret Skikkelse her i Tinget.

Fritze Teisen: De første 4 Paragraffer i det foreliggende Lovforslag omhandler en Foranstaltning, der vel nok maa siges at være rimelig og nærliggende, efter at vi har faaet Socialreformen, og den kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde. Det egentlig nye kommer først frem i § 5 og de følgende Paragraffer, og nægtes kan det ikke, at dette nye i hvert Fald i adskillige Kredse vil blive modtaget med delte Meninger, delte Meninger om, hvorvidt Hensynet til Samfundet og maaske ogsaa til det enkelte Individ nu alligevel berettiger Myndighederne til saadanne personlige Indgreb som dem, her er Tale om. Fra adskillige Sider har der allerede rejst sig Røster herimod; men i det hele og store maa man vel nok sige, at det vil tjene Samfundets Interesser bedst, om de paagældende bliver afskaaret fra at sætte Børn i Verden, der kan gøre Sammensætningen af Samfundet ringere, end den er i Øjeblikket. Af Hensyn til selve Samfundet bør man derfor sikkert gøre det Forsøg, der her foreslaas, og maaske ogsaa af Hensyn til den enkelte. Dette sidste er dog vanskeligere at bedømme, fordi man muligvis endnu ikke har de fornødne Erfaringer med Hensyn til, hvordan den enkeltes hele Liv bagefter vil forme sig. Men vi fra vor Side mener dog i det hele og store, at Samfundshensynet maa berettigede til det, som man her har foreslaaet, og vi anerkender ogsaa, at man har taget Skridtet noget forsigtigt, saaledes at man ikke i første Omgang er gaaet alt for vidt. Paa den anden Side maa man ikke glemme, at det er Samfundet, som tager Initiativet, og som, eventuelt mod den paagældendes Protest, optræder her, og man bør derfor ogsaa fra det Nævns Side, som nedsættes, i hvert Fald i Begyndelsen, i de første Aar, være varsom, hvis man har Indtryk af, at vedkommende selv nødvendig underkaster sig den paagældende Operation. Jeg kunde ønske, at man, naar der var gaaet nogle Aar, samlede de Erfaringer, som var blevet gjort dette Forhold vedrørende saavel i Henhold til denne Lov som i Henhold til den foregaaende Lov, saa at man kunde se, hvordan